

El gat amb botes

Hi havia una vegada, en un petit molí vell, tres germans que van heretar del seu pare tot el que tenia. Al gran li va tocar el molí, al mitjà, l'ase, i al petit, que el cridaven en Pere, només li va tocar el gat de la casa. En Pere es va entristir molt, pensant que no podria viure d'un gat. Però el que no sabia era que aquest no era un gat qualsevol, sinó un gat molt espavilat i amb unes botes màgiques.

El gat, veient la tristesa del seu amo, li va dir: «No et preocupis, en Pere. Només dona'm un sac i unes botes per poder caminar pel camp, i veuràs com canviarem la nostra sort». En Pere, una mica sorprès, però amb esperança, va fer el que el gat li va demanar.

El gat, ja amb les botes posades, es va dirigir cap al camp. Allà, va utilitzar el seu enginy per caçar uns quants conills i els va portar al rei com a regal, dient que eren un present del seu amo, el Marquès de Carabàs, un nom inventat pel gat per impressionar al rei.

El rei va quedar tan content amb els presents que va voler conèixer al Marquès de Carabàs. El gat va tenir llavors una idea encara més astuta per fer que en Pere sembli un noble ric i poderós.
Amb el temps, el gat va continuar portant regals al rei, sempre en nom del Marquès de Carabàs. Un dia, el gat va saber que el rei i la

seva filla, la princesa, passejarien per la riba del riu. Va dir a en Pere que es banyés al riu en aquell moment i li va amagar la seva roba.

Quan el rei va passar per allà amb el seu carruatge, el gat va començar a cridar demanant ajuda, dient que al Marquès de Carabàs li havien robat la roba mentre es banyava. El rei, recordant tots els regals rebuts, va ordenar als seus servents que portessin roba fina per a en Pere i el convidés al carruatge.

La princesa va mirar en Pere amb ulls plens de curiositat i admiració, mentre en Pere, vestit amb roba noble, semblava un veritable marquès. En Pere va agrair al rei i va pujar al carruatge, encara una mica cohibit però feliç de ser al costat de la princesa.

Mentrestant, el gat va córrer cap al camp i va convèncer els camperols que diguessin al rei que aquelles terres pertanyien al Marquès de Carabàs, si els preguntava. Quan el rei va veure les extenses terres i va escoltar els camperols, va quedar impressionat per la riquesa del Marquès de Carabàs.

Finalment, el gat va arribar al castell de l'ogre, el veritable propietari de les terres. Amb la seva astúcia, el gat va enganyar l'ogre perquè es transformés en un ratolí i, ràpidament, el va caçar. Així, quan el rei va arribar al castell, el gat el va rebre dient que aquella era la llar del seu amo, el Marquès de Carabàs.

El rei va quedar tan impressionat que va oferir la mà de la princesa a en Pere. En Pere, que s'havia enamorat de la princesa, va acceptar amb alegria. El gat amb botes, veient la felicitat del seu amo, va somriure sabent que la seva missió estava complerta.

En Pere i la princesa es van casar, i van viure feliços i agraïts al gat, que va ser considerat un heroi al regne. El gat va continuar vivint amb ells al castell, sempre recordant com la seva astúcia havia

canviat la seva sort.